

for Pris paa at indgaa saadanne Udgifter, navnlig ved Arbejde af den Bestaffenhed, som der her er Tale om, naar de selv kunne udføre Arbejdet in natura, navnlig hvad Snefastningsarbejdet angaar. Det er et Arbejde, der altid foregaar om Vinteren, vi vide Alle, at det ikke kan foregaa om Sommeren; men om Vinteren have Folk paa Landet mindst travlt, og de kunne derfor uden Bænkselighed udføre dette Arbejde. Hvad Kjørslerne angaar, da er jeg ogsaa vis paa, at Mange hellere ville udføre dem in natura end betale derfor; thi disse Arbejder kunne i Almindelighed udføres med det samme Mandskab og det samme Festehold, som man alligevel skal have, og jeg tror virkelig, at det ikke er uden Betydning for Folk, at de kunne spare deres Penge. Hvad nu det angaar, at der skal betales ud af Kommunens Kasse til Kommunens Beboere, saa ser jeg ikke, til hvilken Nytte dette er; det forekommer mig virkelig, at det er et meget stort Omkost, man her vil gjøre. Naar der er faste og bestemte Vedtægter, som sikrede, at Beboerne kom til at udføre et saadant Arbejde efter en retfærdig Fordeling med bestemt Omgang, vilde dette efter min Mening være ligesaa godt og bedre, end hvad der her er foreslaaet. Det er endvidere min Mening, at vi ved at vedtage saadanne Bestemmelser som de her foreslaaede ville foraarstaae navnlig Sogneraadene en hel Del Besvær; thi de ville blive nødt til at holde et helt Kontor, naar der skal føres Regnskab med saa mange Arbejdere, navnlig om Vinteren ved Snefastningsarbejdet; dette vil vistnok blive meget besværligt navnlig for Sogneraadets Formand. Jeg kan gjerne sige, at dersom der kommer mange af den Slags Love, og der lægges mange af den Slags Bestillinger paa de kommunale Raad, saa ville vi snart gjøre dem fæde deraf. Jeg tør nok sige, at det ikke er Alle, der kunne udføre disse Bestillinger som Formænd, og jeg antager, at de Mænd, der ere i Stand til at udføre en saadan Gjerning, ville saa snart som muligt bede sig fritagne for dette Svær, dersom vi komme med altfor mange af den Slags, — som jeg vil tillade mig at kalde — unyttige Bestemmelser; thi jeg anser dem for unyttige. Jeg skal alligevel ikke have Noget imod, at vi vedtage denne Lov, saaledes som den er foreslaaet, paa den Maade, at Folk kunne faae Lov til paa de Steder, hvor det findes hensigtsmæssigt, at bruge denne Fremgangsmaade, men paa den anden Side fordrer jeg ogsaa optaget i Loven en Bestemmelse, saaledes at i de Kommuner, hvor man finder det mere rigtig, at Arbejdet forrettes in natura uden Betaling efter Omgang, dette da kan ske; en saadan Bestemmelse fordrer jeg indført i Loven, for at jeg skal kunne stemme for den. Der er jo stillet et Forslag i denne Retning af enkelte Medlemmer i Udvalget. Jeg tror nok, at dette Forslag muligvis kunde være tilstrækkeligt, skjøndt jeg kunde ønske, at det havde været lidt mere skarpt frem-

sat. Dersom det Forslag bliver forkastet, vil jeg ikke kunne stemme for Lovens endelige Vedtagelse, medens jeg dog vil stemme for Overgangen til 3die Behandling, da det jo var muligt, at man kunde faae dette Punkt rettet til 3die Behandling. — Jeg skal endnu tillade mig at omtale nogle enkelte Paragrafer og de dertil stillede Ændringsforslag. Der er af hele Udvalget til § 3 stillet et Forslag, som gaar ud paa at forandre denne Paragrafs Affattelse. Imod dette Forslag har jeg Intet at erindre, skjøndt jeg ikke ser, at det er meget helbigere, end hvad der findes i Lovforslaget. Jeg antager imidlertid ikke, at noget af de Alternativer, der ere opførte i Lovforslaget, vil blive brugt, og navnlig kan jeg ikke tro, at man vil lade Snefastningen blive udført ved Licitation. Jeg mener nemlig, at, naar man liciterebe et saadant Arbejde bort, vilde det altid være nogen Tid førend Arbejdet skulde foretages; naar Sneen var kommen, og man saae, hvorledes Forholdet var, vilde det jo være for silde at gjøre det. Licitationen vilde altsaa ske paa en saadan Tid, at man ikke vidste, om der kom Sne eller hvor megen. Det kunde da godt være, at en Entrepreneur, der paatog sig et saadant Svær, fortjente meget gode Penge i en Vinter, saa at Kommunen fik en Udgift, som den kunde have sparet, og paa den anden Side kunde det ske, at en Mand paatog sig et Arbejde, som det var ham umuligt at udføre, og hvad skulde man da gjøre ved ham? Der staar rigtignok i § 11 i Lovforslaget: „Udføres Snefastningen i Entrepris, passer Snefogden, at Arbejdet foregaae tilbørlig og i rette Tid“; men der staar intet Sted anført, hvad der skal gjøres ved en Mand, naar det er umuligt for ham at udføre Arbejdet, og jeg ser derfor ikke, hvorledes Forholdet skal ordnes. Mod Ændringsforslagene til § 4 har jeg Intet at erindre. Ændringsforslaget til § 6 mener jeg er i sin Orden, idet jeg finder, at der er sat for lang en Tidfrist i Lovforslaget. Ændringsforslagene til § 14 anser jeg for meget gode. Til § 15 er der ogsaa stillet et Ændringsforslag. § 15 gaar jo ud paa at give Erstatning for den Stads, der tilføies ved midlertidige Veie, der have været anlagte om Vinteren. Der er foreslaaet i Lovforslaget, at denne Erstatning skal bestemmes af Sognefogden og Snefogden i Forening; men Udvalget har foreslaaet, at det skal ske ved en Voldgiftskomite, og har saa tilføiet, at Betalingen for Forretningen falder paa den af Parterne, hvem Kjendelsen gaar imod. Jeg ser imidlertid ikke, efter hvilke Regler disse Mænd skulle betales. Der er ikke henviset til nogen Lov, hvori der findes saadanne Regler, men dersom det er nødvendigt, kan det jo rettes til 3die Behandling. Ændringsforslaget under Nr. 14 gaar jo ud paa, at 2det Stykke af § 38 skal udgaa. Dette Stykke handler om den Hæren tilkommende Ret til at fordrer Befordring afgiven in natura. Jeg skal Intet have imod at stemme